Lietas Nr. 11261040515
Lietas arhīva Nr. K20-0106-16/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2016.gada 7.janvārī

Liepājas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Daidere
piedaloties prokuroram Z.Berdiganam
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā **/pers. C/**, personas kods personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.
Tiesas sēdē tiesa

k o n s t a t ē j a :

apsūdzētais /pers. C/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, un konkrēti:

2015.gada 12.martā ap plkst. 12.00 /pers. C/, būdams alkohola reibumā, kopā ar /pers. D/ atradās daudzdzīvokļu namā /adrese/, kur /pers. C/ palūdza /pers. D/ viņa mobilo telefonu lai piezvanītu. Kad /pers.D/iedeva viņam telefonu, /pers. C/ devās projām neatdevis /pers. D/ piederošo mobilo telefonu, kuru tanī pašā dienā nodeva lombardā. Tādējādi /pers.C/mantkārīgā nolūkā piesavinājās /pers. D/ mantu – mobilo telefonu Huawei Ascend G 630 200 *euro* vērtībā.

Ar šādām savām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas atzina pilnībā pie apsūdzībā norādītajiem apstākļiem, izdarīto nožēloja, atzina pilnībā cietušā /pers. D/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju 200 *euro* apmērā.

Apsūdzētais /pers. C/ lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Arī prokurors tiesas sēdē pievienojās apsūdzētā viedoklim un lūdza pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt.

Ņemot vērā to, ka /pers. C/ tiesas sēdē savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzīst pilnībā, apsūdzētais ir piekritis tam, ka nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi un tiesai lietas materiālu pārbaudes rezultātā nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu, kā arī ievērojot prokurora viedokli, tiesa, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolemj tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neizdarīt, pārbaudot tikai apsūdzētā personības raksturojošos datus.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā vaina viņam izvirzītajā apsūdzībā ir pierādīta pilnībā, apsūdzētā /pers. C/ darbības pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ir kvalificētas pareizi un viņš sodāms. Tiesa atzīst, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, konkrētajā gadījumā pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.panta prasībām ņem vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētais /pers. C/ izdarījis mazāk smagu noziegumu. Apsūdzētais agrāk sodīts (lietas 26.-34.lapa), pēdējo reizi notiesāts 2015.gada 17.jūlijā Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas, 193.panta otrās daļas un 193.[1] panta otrās daļas, un saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļēji pievienots sods pēc Liepājas tiesas 2015.gada 30.jūnija sprieduma un galīgais sods /pers. C/ noteikts- brīvības atņemšana uz 1 gadu 3 mēnešiem, šobrīd izcieš sodu (lietas 55.-58.lapa). Pēdējā gada laikā administratīvi sodīts, sods nav izciests (lietas 36.-37.lapa), ieguvis vidējo speciālo izglītību, specialitāte- galdnieks. No Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirkņa kopumā raksturots negatīvi – dzīvo pie savas mātes dzīvoklī /adrese A/, no kaimiņiem saņemtas sūdzības un pretenzijas par alkoholisko dzērienu lietošanu un naktsmiera traucēšanu, 2015.gadā vairākas reizes nonācis policijas redzeslokā sakarā ar mobilo telefonu zādzības faktiem un saukts pie administratīvās atbildības par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem, kas apdraud sabiedrisko kārtību, agrāk sodīts piecas reizes (lietas 38.lapa).

Pats apsūdzētais, raksturojot sevi, tiesai paskaidroja, ka līdz apcietināšanai strādājis gadījuma darbus un arī pēc atbrīvošanās viņam ir garantēts darbs SIA "/nosaukums/", esot divu bērnu tēvs, kuri nav apgādībā, bet viņš par tiem regulāri rūpējies, tāpēc arī uzturlīdzekļi piespiedu kārtā nav piedzīti.

Apsūdzētais nepiekrita policijas sniegtajam raksturojumam, paskaidrojot, ka pie mātes uzturējies reti, ar kaimiņiem attiecības bijušas labas, tāpēc apgalvojums, ka kaimiņi raksturotu viņu negatīvi ir nepatiess.

Tiesa apsūdzētā iebildumus par raksturojumu atzīst par nepamatotiem, jo lietā nav iesniegti raksturojumi no kaimiņiem, kas apstiprinātu apsūdzētā teikto, savukārt policijas raksturojumā sniegtās ziņas netieši apstiprina tiesas izmeklēšanās pārbaudītās apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, proti, ka par noslieci uz alkohola lietošanu liecina fakts ka 2015.gada februāra mēnesī par alkohola lietošanu sabiedriskā vietā /pers. C/ pat ir administratīvi sodīts, turklāt noziedzīgo nodarījumu skatāmajā lietā arī ir izdarījis, atrodoties alkohola ietekmē.

Par /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst to, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlo. Par /pers. C/ atbildību pastiprinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, bet saskaņā ar 12.punktu- izdarīts alkohola ietekmē.

Nosakot /pers.C/sodu, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā par apsūdzētā izdarīto noziegumu paredzēti alternatīvi piemērojami soda veidi- brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Atbilstoši minētajam tiesai vispirms izvērtējamas alternatīvo soda veidu piemērošanas iespējas.

Tiesas rīcībā nav ziņu par apsūdzētā regulāro ienākumu apmēru un mantas esamību, līdz ar to, tiesa uzskata, ka sods par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nav nosakāms naudas soda veidā, jo tiesai ir pamatotas šaubas, ka līdzekļu trūkums liegs apsūdzētajam iespēju izpildīt šo sodu un līdz ar to netiks sasniegts likumā definētais soda mērķis. Par līdzekļu trūkumu liecina arī apstāklis, ka apsūdzētais līdz tiesai cietušajam nav atlīdzinājis nodarītos mantiskos zaudējumus, kā arī fakts, ka ar Liepājas tiesas spriedumu par labu cietušajam piedzītā kaitējuma kompensācija 2626,71 *euro* apmērā labprātīgi nav samaksāta.

Tāpat tiesas ieskatā nav piemērojams sods piespiedu darbu veidā, jo līdz šim par agrāk izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem šāds soda veids ir piemērots trīs reizes, sodu /pers. C/ ir gan izcietis, gan arī tas ir ticis aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, taču tiesas ieskatā arī minētais alternatīvais soda veids nav sasniedzis Krimināllikuma 35.pantā noteiktos soda mērķus un nav atturējis apsūdzēto no turpmākas noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tā kā apsūdzētais /pers. C/ jau agrāk ir vairākkārtīgi sodīts par mantiska rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, noziedzīgo nodarījumu izdarījis nedzēstas sodāmības laikā, kā arī šajā laika periodā sodīts vēl par citu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas nepārprotami liecina par to, ka apsūdzētais nav nostājies uz labošanās ceļa, nav pildījis likumus un atturējies no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, bet turpina apdraudēt citu personu mantiskās intereses, kā arī ievērojot par apsūdzētā personību raksturojumos norādītās negatīvās ziņas, tiesa atzīst, ka vienīgais veids kā sasniegt soda mērķi un pasargāt sabiedrības intereses konkrētajā gadījumā ir izolēt /pers. C/ no sabiedrības, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Savukārt apsūdzētā raksturojošie dati, agrākās sodāmības, kuras likumā noteiktā kārtībā nav dzēstas un apstāklis, ka apsūdzētais šobrīd izcieš brīvības atņemšanas sodu, izslēdz iespēju tiesai izvērtēt nosacīta soda piemērošanu saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta nosacījumiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbilstoši tam, ņemot vērā /pers. C/ vienu atbildību mīkstinošo apstākli, attieksmi pret izdarīto, kas izpaudusies izdarītā nožēlas veidā un vēlmē laboties, to, ka apsūdzētais ir sadarbojies ar procesa virzītāju, izvēlētos vienkāršāku procesu, tiesa uzskata, ka /pers. C/ piemērojams sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, savukārt ievērojot apsūdzētā divus atbildību pastiprinošos apstākļus, īslaicīga brīvības atņemšana nosakāma uz 3 mēnešiem.

Ņemot vērā, ka skatāmajā lietā noziedzīgais nodarījums ir izdarīts pirms Liepājas tiesas 2015.gada 17.jūlija sprieduma spēkā stāšanās, tad sodu saskaitīšanā piemērojami Krimināllikuma 50.panta pirmās, trešās un piektās daļas nosacījumi, noteiktajam sodam daļēji pievienojot sodu, kas piespriests ar Liepājas tiesas 2015.gada 17.jūlija spriedumu un soda izciešanā ieskaitot sodu, kas daļēji jau izciests pēc minētā sprieduma.

Cietušais/pers. D/ pirmstiesas procesā pieteicis kaitējuma kompensācijas pieteikumu par 200 *euro*. Izlemjot jautājumu par kaitējuma kompensācijas pieteikumiem, tiesa vadās no Kriminālprocesa likuma 350., 351., 352., 353.panta un secina, ka cietušo kaitējuma kompensācijas pieteikums ir pamatots, pierādīts un apmierināms pilnā apjomā, jo zaudējumi cietušajam nodarīti apsūdzētā /pers. C/ prettiesisko darbību- zādzības rezultātā, apsūdzētais kaitējuma kompensācijas pieteikumu un kompensācijas apmērus ir atzinis un nav tos atlīdzinājis. Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu, katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta otro daļu, kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata. Savukārt Kriminālprocesa likuma 352.panta ceturtajā daļā ir noteikts, ka kaitējuma nodarītājs var labprātīgi piekrist cietušā noteiktajam kompensācijas apmēram, vai viņi var to noteikt, savstarpēji vienojoties. Bet saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa pienākumu samaksāt kompensāciju var uzlikt pilngadīgam apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā. Tādējādi zaudējumi par labu cietušajam /pers. D/ 200 *euro* apmērā piedzenami no /pers. C/.

Pirmstiesas procesā apsūdzētajam drošības līdzeklis piemērots nebija. Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā nolūkā nodrošināt sprieduma izpildi ir piemērojams drošības līdzeklis- apcietinājums.

Lietā nav izlemjamu jautājumu par lietiskajiem pierādījumiem un procesuāliem izdevumiem.

Pamatojoties uz iepriekšminēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 514., 520., 527.panta trešo daļu, 528. un 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. C/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu, kas piespriests ar Liepājas tiesas 2015.gada 17.jūlija spriedumu, un galīgo sodu /pers. C/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 3 (trīs) mēnešiem un 20 dienām.

Soda izciešanas termiņu /pers. C/ skaitīt no 2016.gada 7.janvāra.

Soda izciešanas termiņā saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu ieskaitīt soda laiku, kas izciests pēc Liepājas tiesas 2015.gada 17.jūlija sprieduma- no 2014.gada 15.oktobra līdz 2014.gada 16.oktobrim, no 2015.gada 27.janvāra līdz 2015.gada 30.janvārim, no 2015.gada 25.maija līdz 2015.gada 29.jūnijam, no 2015.gada 30.jūnija līdz 2016.gada 7.janvārim.

Līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā piemērot /pers. C/ drošības līdzekli- apcietinājumu, apcietinot viņu tiesas zālē.

Piedzīt no /pers. C/ par labu cietušajam /pers. D/ materiālā kaitējuma kompensāciju 200 *euro* (divi simti *euro*) apmērā.

Tiesas spriedumu daļā par piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) A.Daidere